

దైనుకవేస్తే రాలని జనం. కొన్నివేల మంది.
అయినా అకు కదిలితే చాలు విసిరివేయంత నిశ్చ
జ్ఞం. ఆ పర్వత శ్రేణుల మధ్య సాం దంగా వరచుకు
ని... అవకాశం అనివార్యమైయిన ప్రపంచంలో
అకాశంలాంటి వ్యక్తిత్వాన్ని అలవరించి, శాశ్వతంగా న
మాధి అనబోతున్న వరణం మహర్షిని మూడ్డానికి
అరజా తండ్రిపతండాలుగా జనం ఆయన ఆశ్రమా
నికి చేరుకున్నారు.

అందులో ఆయన భక్తులూ, ఈ తంత్రమిటో
మాడ్డామన్న జేతాహులూ, మాసి దీనిలో గుట్టేమి
టో తల్లాలని దృఢ నిశ్చయంతో వున్న నాస్తికులు,
విదేశీయులూ...

పర్వతాలు ప్రసవించాయా అన్నట్లు జనం. శర
ణం మహర్షి సమాధి కాబోయే స్థలాన్ని ప్రతి అంగుళ
మూ పరీక్షించుకుని సంభ్రంశి చెందినట్లు ప్రకటించా
రు నాస్తికులు. అందరూ ఆ శమం వైపు మాస్తున్నారని
మహర్షి ఎప్పుడు బయటికి వస్తారా అని.

ఆయన వచ్చారు.
అప్పుడొచ్చింది ఘోష. ఆనందంతో ఆయన
భక్తులు విడిచిన నిశ్వాసలతో.

తనముందు నాలుగు కొండల మధ్య పరుచుకున్న
ప్రజాస్వాన్ని ఆయన చూశారు.
ఆ కళ్ళలో దయ, ప్రేమ.

ఆయన బక్కనల్పగా ఉండి, మీదటి చిన్న వస్త్ర
సీలిక మ్రతంపుంది. ఆయన వచ్చాడు తన బోసి
నోటితో. పసిపిల్లాడు కూడా అంత స్వచ్ఛంగా నవ్వుడే
మో.

అంతే! ఆయన అభిమానుల్లోలావాలాగా తన్నుకొ
చ్చిన ఆనందం.

ఆయన మరేమీ మాట్లాడలేదు. ఆయనకి తెలు
సు, భావాలు వెలువరించడానికి మాట ప్రధానంకాద
ని, ఆ శమం తాలూకు మెట్లు దిగవచ్చి సమాధి
కొనం ఏర్పాటుచేయబడిన కందకం దగ్గరికి వస్తాం లే
దారికిరువైపులా నిలబడ్డ జనం, ఆయన పాదాభివంద
నం కొనం మోకరిల్లడం ప్రారంభించారు. మిగిలిన
రోజుల్లో ఆయన పనికి పూర్తి అభ్యంతరం తెలిపేవారే
కానీ అరజా పెద్దగా పట్టించుకున్నట్లు కనిపించలేదు.
కందకం దగ్గరికి చేరి చుట్టూ ఓసారి చూసి రోపలికి
దిగడం ప్రారంభించడామీద ఒక్క మెట్టు. ఆయన
భక్తుల గుండెల్లోంచి ఆవేదన ఉపైసలాగా తన్నుకొ
స్తుంటే ఆయన వాసిన పుస్తకాలు తీసి అక్కడిక్కడ
వలించడం చేస్తున్నారు కొంతమంది.

“పాతిక సంవత్సరాల తర్వాత ఎక్కువ మాట్లాడే
వాళ్ళని క్షమించండి. ముప్పై తరువాత ఎక్కువ మా
ట్లాడేవాళ్ళని చూసి జాలిపడండి.

ముప్పైఅయిదు తర్వాత కూడా ఎక్కువ మాట్లాడే
వాళ్ళ కొనం రక్షించమంటూ దేవునికి ప్రార్థనలు
చేయండి”

మనసులోతు పెంచుకుంటూ పోతే మాటలు
వాటంతట అవే తగ్గుతాయనే వాదాయన. కందకం
మీద వెడల్పుగా పరచిన చలనరాయి, కందకం ఉపరిత
లాన్ని పూర్తిగా ఆక్రమించుకుంటున్న వేళ - ఆ
నిమిషంలో ప్రారంభమైంది అలజడి, పోలీసుల రం
గ ప్రవేశంతో.

ఆ పర్వతాల్లో ప్రతిధ్వనిస్తూ మహర్షి ఘోష
లా.

భక్తుల నినాదాలతో, ప్రజల కేలతో కొన్ని నిమి
షాలపాటు అక్కడ ఉండికొన్న వాతావరణం
ఏర్పడింది.

అయినా తగిన బందోబస్తుతో వచ్చిన పోలీసుల్ని
అడం అక్కడి వాళ్ళకు సాధ్యంకాలేదు. కందకం
మీద రాయి తిరిగి మెక్కి జరిపబడింది. అప్పటికే
రోపల ఓ దిమ్మ మీద పద్మాసనంలో కూర్చుని ఉన్న
మహర్షిని పోలీసులు మర్యాదగా ఉపరితలానికి తీసుకొ
చ్చి జీపు ఎక్కిస్తాం లే భక్తులు ఆ గవేశాలలో ఉరక
బోయారు.

క్షణం ఆలస్యమైతే అక్కడ రక్తం ఏరులు
కట్టేది.

అయితే చెరగని అదే చిరువృత్తో శరణం మహర్షి
“అనేకం వద్దు” అన్నట్లుగా చూశారు. అదే వాళ్ళకి
శిలాశాసనం.

కానీ, కనీసం ఆయనని ఎందుకు నిర్బంధంలోకి
తీసుకున్నారో ఆ విషయమైనా కావాలి వాళ్ళకి.
పోలీసేసరు చెప్పానాడు.

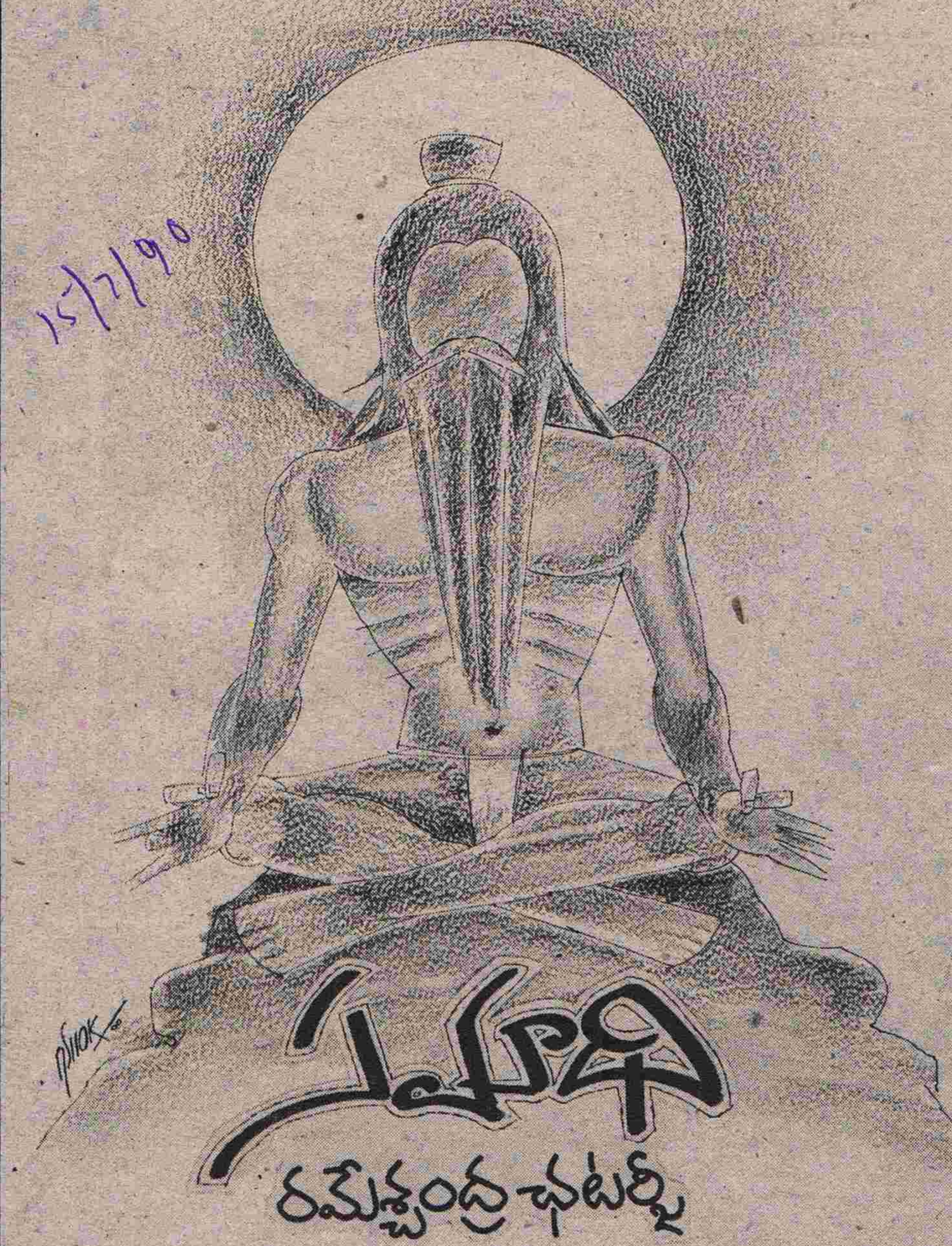
“ప్రస్తుతం జరుగుతున్న ఈ కాండ ‘సమాధి’
అని మనం అనుకుంటున్నా కొందరు దీన్ని సనాత్
చేస్తూ అత్యపాత్యగా వేగ్గొని ప్రమాత్యునికి పిటిష
న్ దాఖలు చేశారు. అత్యపాత్య వట్టవిరుద్ధం కనుక
సమాధిని ఆపాలంటూ మాకు ఉత్తర్వులు వచ్చాయి.
మేమూ మహర్షి శిష్య కోటిలోని వాళ్ళమే. అయినా
ఆయనే చెప్పినట్లుగా మన కర్తవ్యం నిర్వహించడమే
పరమ ధర్మం కనుక...”

అంటేంటి ప్రజల ఆవేశం పరాకాష్ఠ చేరింది.
అయితే అది కార్యరూపం దాల్చుకుందేమహర్షి దాన్ని
నివారించి, మెల్లగా జీవే ఎక్కారు. అక్కడ కొన్ని
నిమిషాలపాటు భూస్థం తాలూకు నిశ్శబ్దం ఆవరిం
చుకుంది.

:: :: ::

సరిగ్గా అరజాకి పాతికేళ్ళ క్రితం ఆ పర్వత
పాసుపుల్లో ఆ శమం నిర్మించుకున్నాడు శరణం మ
హర్షి.

ఆయనకి నాలుగు తరాల ముందు నుండి వాళ్ళది
మెజిషియన్ల కుటుంబం.

రెండోతరంలో ప్రపంచ వ్యాప్తంగా గుర్తింపు ల
భించింది వాళ్ళకి. మహర్షి చిన్ననాటి నుండి తన
తండ్రి చేసే మేజిక్ ప్రదర్శనల్లో పాల్గొనేవాడు.
సన్నెండేళ్ళకే ప్రపంచమంతా చుట్టవచ్చి, పద్నాలుగో
ఏట మేజిక్ కి క్లుప్తంగా నేర్చుకున్నాడాయన.
అతిచిన్న వయసులోనే చాలా విషయాలు తెలిసిరా
వడం ప్రపంచాన్ని దర్శించడం, విభిన్న మనుషుల్ని
సరిశీలించడం, అర్థికంగా బాగా ఉన్న కుటుంబంలో
జన్మించడం వీలవలసిన ఆయనకి, ఆ వయస్సుకే ఓ
నిలక్షణమైన వ్యక్తిత్వం అలవడింది. ఓ యాభైనిళ్ళ
వయసున్న పరిపూర్ణమైన వ్యక్తిలాగా ప్రవర్తించేవాడు.
అయినా మౌనం తోటివాళ్ళలో కొంతమందికి ఎంత
లరార్ధంగా ఉండేదో, కొంతమందికి అంత అయిష్టం
గా ఉండేది. ఈ ప్రపంచం తీరు ఆయనకి చాలా
చిచ్చి అంగా అనిపించేది. ఇక్కడి వాళ్ళకి భావీ, తీరుబ
డి ఎక్కువయ్యాయి తన గురించిన స్వచింతన పోయి,
నిదులేవాడే గురించిన అమాయా, బాధపడడం మా
సి ఆయనకి జాలేసేది. అత్యా పరమాత్మల గురించి
ఇక్కడచేస్తే కథలు విని ఆయనలో అంతరాలతోకనం
ప్రారంభమైంది. ఎంతో మందిని ఆయన
అడిగాడు.
“దేవుణ్ణి చూశారా” అని
అంతా కూడా ఏనో రాజిక్ రీజనింగ్ ఇచ్చేవా
ళ్ళ.
అది ఆయనకి సంభ్రంశిస్తే ప్రేదికాదు. తానే స్వయం
గా తెలుసుకోవాలనుకున్నాడు. అసలు ఎందుకు మని
షీ మనుగడ సాగిస్తున్నాడో. ఆ మనుగడతో ఎందుకీన్ని
భేదాలో. కొందరు దుఃఖాలకి, కొందరు సుఖాలకే
ఎందుకు పుడతారో అయనకి అర్థం కాలేదు. ఆయన
లో ఇంకా బావర్షన్ పెరిగే కొద్దీ ఆయన తండ్రి చిన్
ట్లు పెట్టడం ప్రారంభించాడు. చేతికందొచ్చిన కొడు
కు కాకుండా పోతున్నాడనీ, వంశపారంపర్యంగా వస్తు
న్న విద్యని కాలదమ్ముకుంటున్నాడనీ వ్యధ ఆ తండ్రి
ది.
దార్శన్ తండ్రి దార్శన్ ని కవిత్యం నేర్చుకుని
సాహిత్యంలో స్థిరపడమనేవాడట. అప్పుడు అను
కుంటే - అదే సమయంలో ఓరోజు ఆధ్యాత్మిక
సభకి వెళ్ళినప్పుడు అనుకోకుండా ఆయన అంతర్వేద
నాలు విచ్చుకున్నాయి. మాయంటే ఏంటో తెలిసేం

ది. తను నేర్చుకున్న మేజిక్ కి అన్వయించుకుని చూ
సుకున్న తర్వాత అతను మరి మెక్కి
అలోచించలేదు.

ఆయన దేశంమీద పడ్డాడు. ఈ ప్రజల అజ్ఞానమే
ఆయనని ఎక్కువగా బాధించేది.

అపాం సర్వేష భూతేషు భూతాత్మవస్త్యతః నదు....
హిత్యాం భజతే మౌన్యత భస్మస్యేన
హౌతినః -

అంటే నేను అన్ని ప్రాణులయందూ సర్వాంత
ర్యామనై విలసిల్లుతూ ఉన్నాను. దానిని గుర్తించక విగ
నారాధన చేయవారు, పూజ చేరుతోనన్న అవమా
నిస్తున్నారు. నృ దూపమున నమస్త ప్రాణులయందూ
ఉన్న నన్ను మరిచి విగనారాధన చేయ మూడుడు.
బూడిదలో హోమము చేయవాడగుచున్నాడు. కొ
య్యలోనూ, రాలిలోనూ, మట్టిలోనూ దేవుడు లేడు.
భావమునందే దైవమున్నాడు. దానికి భావనమే కార
ణం. అంటే అంతా అనుకోవడం మీదనే ఆధారపడి
ఉంటుంది. అనుకోవడం మనసుమీద ఆధారపడి ఉం
టుంది కనుక ప్రపంచం మనసు మీద ఆధారపడి
ఉంటుంది. కామం, సేగ్గా, భయం, కోపం, ధైర్యం,
ప్రేమా అన్నీ అనుకోవడమే. రావడం పోవడమే జీవి
తం. ఈ మతంలో పుట్టే కనుక పరమత్మాన్ని దూ
షించాలి. మనిషి చెడ్డవాడుకానీ, మతంగానీ, కులంగా
ని చెడ్డదికాదు. ఈమె నా తల్లి ఈమె నా చెల్లి ఈమె
నా భార్య, ఈమె నా ప్రేయసి, ఇతడు నా తండ్రి, నా
సోదరుడు, ఇది నా ఇల్లు, ఇది నా వస్తువు, ఇది నా...
ఇది నా... నా చేయి, నా కాలు... నా దేహం -
అనుకోవడమే కదా అంతా.

తైత్తి, సుగ్రీవ, మేఘపుష్ప, వరాహకములు, ఇం
ద్రుములనబడు ఈ తెల్లగురాలు కట్టిన రథం
శరీరం.

“కుణన మనవనా రీంత్యక్తామోవిరాగి”

వైరాగ్యం సాధించాడు ఎంత అందమైన స్త్రీ
చచ్చినా అమెను మీను మారిరిగానే చూస్తాడు.

ఇలా అలోచించిన ఆయనకి ఇక్కడున్న ప్రతిజీవి
అష్టిత్వం అత్యర్థం కలిగించింది. ప్రపంచంలో అమీ
బా నుండి ఆ పికా ఏనుగు వరకూ ప్రతిజీవి తన

ఉనికిని సృష్టికి తెలియజేసుకుంటూ ఉంటుందా.
ఎందుకు ఈ దీపం పురుగు పుట్టకపోతే సృష్టికొ
చ్చిన నష్టమేమిటి? అసలు భూమి మీద ఎందుకు జీవి
ఉండాలి. ఇది వుండి సాధించేదేమిటి?

అనంతకోటి బ్రహ్మాండంలో జీవితా త ఏమిటి?
విశ్వం ఎంత గొప్ప విషయమో, జీవీ అంతే గొప్ప
విషయం. అంటే విశ్వం నుండి జీవీని
విడదీస్తున్నానా.

అకార, ఉకార, మకారాల సమ్మేళనమైన వణవం
నాడ (బహ్యం. అకారం బ్రహ్మర్థకమూ, ఉకారం
విస్తార్థకమూ, మకారం శివార్థకమూ, నాద బహ్యం
నుండి సృష్టి, పంచభూతాలన్నింటిని నిర్మించబడి, పంచ
భూతాల్లో కలిసిపోయే ఈ పాంచ భౌతికం, మధ్యలో
నెర పేదేమిటి? ఆధ్యాత్మికమూ, ఆధిభౌతికమూ,
ఆధి దైవికమూ

ఏమిటి

సోల్చుకుంటే ఏదైనా మిథ్య

అపాం (బహ్యస్య)

పాతిక సంవత్సరాల క్రితం ఆయన ఇక్కడ ఆశ్ర
మం ఏర్పరచుకున్నాడు. ఈనాటి వరకూ ఆయన
కొండ దిగలేదు. చాలామంది గురువుల్లాగా స్త్రీలతో
సేవలు చేయించుకోలేదు. ఎంతోమంది అడిగినా ఆ
యన అమెరికాలో అమరబోగాలకాశించలేదు. తనకొ
చ్చిన ఇంద్రజాల విద్యని దైవశక్తిగా చూసి ప్రదర్శన
చేయలేదు. లింగాలు తెప్పించలేదు. ఎంతోమంది
వచ్చి ఆయన శిష్యులుగా ఏర్పడతానంటే తాను గురు
వును కానన్నాడు.

గు - అంటే అంధకారం.

రు - అంటే తొలగించువాడు.

గురువంటే అంధకారం తొలగించువాడని అ
ర్థం. నేనే అజ్ఞానంలో ఉంటే మీ అంధకారాన్నెలా
పోగొట్టను అనేవాడు.

ఆయన దాదాపుగా ధ్యానంలోనే ఉండేవాడు. ఆ
యనకి ఏదయినా కొత్తా తెలిసినప్పుడు, చెప్పి తిరిగి
తన కులీరంతోకే వెళ్ళిపోయేవాడు. చాలా సమస్యలకి
పరిష్కారం “యద్భావం తద్భవతి” అనే వాడాయన.
నువ్వే దృష్టితో చూస్తే విషయం ఆ కోణంలోనే
కనిపిస్తుంది. కనుక దృష్టి మాంద్యాన్ని తగ్గించుకో,
ఉన్నతంగా ఆలోచించడం నేర్చుకోమన్నాడు. అంద
రూ నిన్నెలా అయితే ప్రేమించాలనుకుంటావో అం
దర్శి నువ్వలాగ ప్రేమించు అన్నాడు.

జగద్గురువు శంకరాచార్యులు స్థాపించిన వీరత్వ
సారిజులకిప్పటికీ ప్రవేశంలేదన్న ప్రసక్తిని నాటిని
అపొంకార కాష్ఠంతో కాలుతున్న శృశాలాలుగా వర్ణిం
చాడాయన.

తనని తాను దేవుడి అంశగా ఏనాడూ చెప్పుకోలే
దు. తానే అన్నేసినవాడంతే. ఓ రోజు ఉత్తరభారతదే
శం నుండి ఓ పెద్దమనిషి వచ్చి ఆయనని ‘శరణం
మహర్షి’గా పిలుచుకున్నాడు. ఆ వేరే స్థిరమైపోయింది
కూడా. అలాంటి శరణం మహర్షిని ఆ మర్నాడు
కోర్టులో హాజరుపరుస్తున్నాడు.

:: :: ::

అన్యాయమూర్తి శరణం మహర్షి పేరయితే ఏన్నా
డుగానీ ఆయన గురించి ఏమీ తెలియదాయనకి.

ఆ మర్నాడు శరణం మహర్షి కేస్ ఉండటంతో
ఆయన వాసిన పుస్తకాలు తెప్పించి స్టేడి చేస్తున్నాడా
న్యాయమూర్తి.

“ఓ మతంలో అత్యుక్తి జన్మ ఉంది. కొన్ని మతా
ల్లో అత్యుక్తి జన్మ లేదు. ఓ మతంలో పెళ్ళయినవారు
పోతే దహనం చేస్తారు. పెళ్ళికానివారు పోతే పూడుస్తా
రు. కానీ ఇతర మతాల్లో అలాకాదే. గుండ గీయించు
కుని కాకులకి పిండం పెడతేగానీ అత్య శాంతించన
ప్పుడు పరమతాంతో చేస్తున్నాయి.

కొందరికి అదివారం పవిత్ర దినం. కొందరికి
శనివారం, కొందరికి శుక్రవారం పవిత్ర దినాలు.
మరి ఏమిటి తేడా? జన్మ ఉండన్న పాంధూమతాన్ని
సమ్మాలా లేని ఇతర మతాల్ని సమ్మాలా మన మీద
మనకి నమ్మకముంటే ఏ ఇబ్బంది లేదు. అది లేకనే
ఇబ్బంది ఉన్నది. అయితే మనిషికి కావలసింది సంతృప్తి.
అసలు భయమేకదా భగవంతుణ్ణి సృష్టించుకోవడానికి
మూలం. లేచింది మొదలు పంచల సమస్యలతో సత
మతమయ్యే మనిషికి భుజం తట్టే ఏదో ఒక ధైర్యం
తోడుండాలి. దాన్ని మనుషులు బాటదాటుకుంటే, అన్న
లనుండి, గురువులనుండి, విగనాల నుండి, మం
త్రాలనుండి, గోడలనుండి, భూస్థంనుండి, చెల్ల
నుండి, సాములనుండి, నమ్మదాలనుండి, గవాల
నుండి, నదుల నుండి, పుస్తకాల నుండి, తాయెత్తుల
నుండి, ప్లస్ గురుల నుండి, జవసోలనుండి, దానాల
నుండి, అర్చనల నుండి, యోగాలనుండి, మొక్కుల
నుండి, మొక్కులనుండి, మీలంగులనుండి, కొండ
ల అధిరోహణం నుండి, నల్లబట్టల నుండి, గింజల
దిండల నుండి ఇంకా ఎన్నో నాటినుండి పొందుతూ
ఉంటారు. కానీ

ధర్మం నుండి పొందడానికి మార్గం ప్రయత్నిం
చు. సన్యాం మయాని తీర్చాని సదేహ మచ్చిల్లా
మయా తీపునప్పుడు కాలేన దర్శనా దేవసాధనః. ఈ
శ్లోకంలో విగనాల దేవతలే అని చెప్పబడింది. అదే
క్రిష్టియన్ మతంలో వది అజ్ఞులుంటారు. అందులో
ఒకటి విగనాల్ని పూజించకూడదు. మరి ఇది సత్య
మా అది సత్యమా అని బుర్రల బద్ధలుచేసుకోనక్కర
లేదు. దానికేదో నాస్తికత్వాన్ని అలవలించినవక్కరలే
దు.

(మిగతా 15వ పేజీలో)

అడవంతా దీదడడడ

మౌల్వీదేశం కోసం తమ ప్రాణాలను అర్పించే వీర జనానుల అమూల్యమైన సేవలను గుర్తించి జాతి జనుల తరఫున నివాళులర్పిస్తూ అందజేసే అమూల్యమైన పతకం 'పరమ వీరచక్ర'

ఇంతటి మహతరమైన ఈ పతకానికి వారసుడైన ఒక వీరసైనికుడు సోమనాథ శర్మ. 1941లో గేట్ వార్ సందర్భంగా బిటిష్ ఇండియా సైన్యంలో చేరి జపాన్ వాళ్లతో భీకర పోరాటం జరిపి గుర్తింపు నందుకుంటాడు సోమనాథశర్మ.

1945, ఆగస్టు ఆరో తేదీన అమెరికా జపాన్ మీద ఆటంబాంబును వేసింది.

భారత సైనికులు అమెరికా దుర్గాన్ని తీవ్రంగా ఖండిస్తారు.

యుద్ధ సందర్భంగా మేజర్ సోమనాథ శర్మ

కాశ్మీర్ ను కాపాడిన మేజర్ సోమనాథ శర్మ

చేయి తీవ్రంగా దెబ్బతింటుంది.

సైనిక ఆసుపత్రిలో చికిత్స పొందుతుండగా తల్లి చెల్లెళ్లు వస్తారు.

తండ్రి కూడా యుద్ధరంగంలోనే పనిచేస్తుంటాడు.

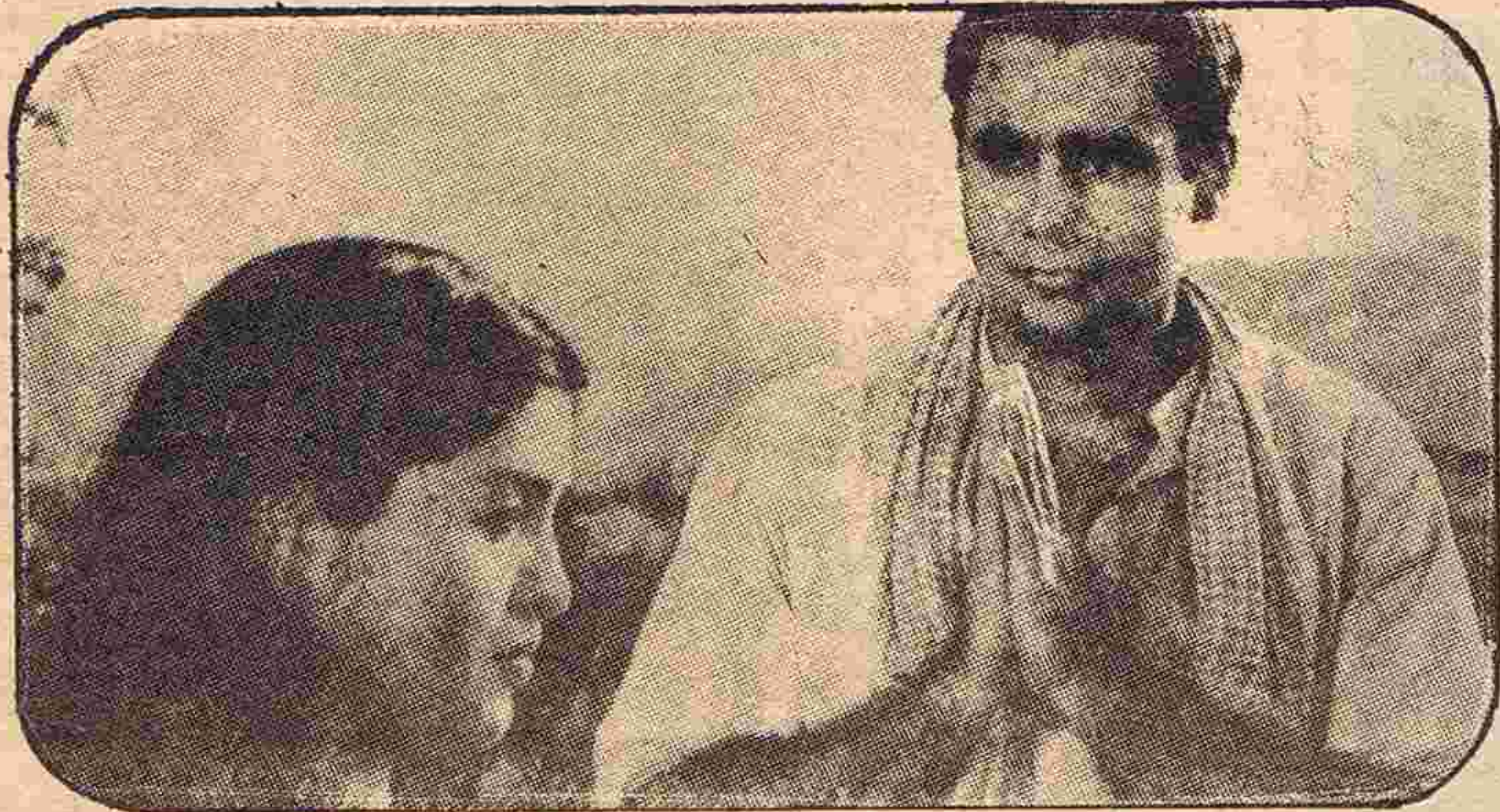
సెలవుల సందర్భంగా కుటుంబ సభ్యులంతా విన్ దయా తమ చెల్లె కలుసుకుందామనుకుంటా

ఆదివారం ఉదయం తొమ్మిది గంటలకు టీవీ ప్రసారం కానున్న 'చేతన్ ఆనంద్' వీరసిరియల్

పరమ వీర చక్ర

ఒకటో భాగం

రు. ఉన్నట్టుండి మళ్ళీ యుద్ధ వమాదం ముంచుకు వెంటనే. వస్తేతప్ప శత్రుదాడిని తట్టుకోలేని పరిస్థితి.

వస్తుంది. కాశ్మీర్ ను కైవసం చేసుకునేందుకు శత్రువులు పెద్దలెత్తున దాడి చేస్తారు.

కల్లల్ సైనికాధికారులందరితోనూ సమావేశం ఏర్పాటుచేస్తాడు. యుద్ధంలో పాల్గొనేందుకు మేజర్ సోమనాథశర్మ కూడా సన్నద్ధమవుతాడు. చేయి పూర్తిగా దెబ్బతిని వుండటంవల్ల సోమనాథ శర్మను యుద్ధరంగంలోకి అనుమతించనంటాడు కల్లల్

మాతృదేశాన్ని రక్షించుకునేందుకుగాను వచ్చిన ఈ తొలి అవకాశంలో తాను పాల్గొనేందుకు అనుమతించమని ప్రాధేయపడతాడు సోమనాథ శర్మ. ఎట్టకేలకు కల్లల్ సోమనాథ శర్మను అనుమతిస్తాడు.

యుద్ధ సన్నద్ధుడై తల్లిని దీవించమని అడుగుతాడు. ఈ పరిస్థితిలో యుద్ధానికి వెళ్లవద్దని అంటుంది తల్లి. తల్లిని కూడా ప్రాధేయపడి అడుగుతాడు. తన కుమారుని దేశభక్తికి పూర్వాయం కలిగి సోమనాథ శర్మను యుద్ధ రంగానికి దీనించి వంపుతుంది తల్లి.

సోమనాథశర్మ తన సైనిక పటాలతో విమానంమీద కాశ్మీర్ చేరుకుంటాడు.

శ్రీనగర్ కి నలభై మైళ్ల దూరంలో శత్రు సైన్యాలున్నాయి. బారామూల్లా సమీపాన వున్న గ్రామం మీదుగా శత్రు సైన్యాలు దాడిచేసే అవకాశం వుంది. విమానాల ద్వారా యింకా సైన్యం

మన సైనిక పటాలాలు దిగేవరకూ విమానాల్లో శయం శత్రువుల కైవసం కాకుండా కాపాడవలసిన గురుతరమైన బాధ్యత సోమనాథ శర్మ భుజస్కం ధాల్మీద వుంది. ఎక్కువభాగం సైనికుల్ని విమానాల్లో శయం వద్ద వుంచి తాను శత్రు సైన్యాన్ని అడ్డుకునేందుకు వెళతాడు సోమనాథశర్మ.

మన సైన్యాలు విమానాల్లో శయం చేరుకునే వరకూ వీరోచితంగా పోరాడి శత్రు సైన్యాన్ని అడ్డుగించి కాశ్మీర్ ను మనకు దక్కేలా చేయడంలో ఎంతో గొప్ప సేవచేసి ప్రాణాలను వదులుతాడు.

మహాదేశభక్తుడూ, అమరుడు అయిన సోమనాథ శర్మకు మరణానంతరం 'పరమ వీరచక్ర' పతకం ప్రకటిస్తారు.

ఈవారం కథ

(12వ పేజీ తరువాయి)

నాస్తికుణ్ణి మానీ అయ్యా పాడైపోతున్నాడే అని బాధపడనక్కరలేదు. అస్తికుణ్ణి మానీ 'అయ్యా మూ థాడే' అని నాస్తికులు జాలినడమా అక్కరలేదు. అసలు భావం నుండి వుట్టినవాడు భగవంతుడు" ఇది చదివి కొన్ని క్షణాలపాటు ఆ న్యాయమూర్తి కళ్ళు మూసుకున్నాడు తీవ్రంగా ఆలోచిస్తూ.

మర్నాడు శరణం మహర్షిని కోర్టులో అడిగాడా న్యాయమూర్తి.

"ఎందుకని సమాధి అన్యాయమవుతున్నాడు. ముక్తికి మార్గం సమాధేనా. సమాధి అన్యడం అత్మహత్యని మీరు భావించలేదా" అని.

కొంచెం సేపు శరణం మహర్షి మౌనంగా వున్న తర్వాత మాపుల్లో "మేమే జారుతుంటే ఆయన గొంతు శాస్త్రంగా ఇలా పలికింది -

"నతిమనస్సిలోనూ అంధకారం, వెలుగు రెండు ఉంటాయి. మనలో అంధకారం వుంది. అందుకే చీకటిని చూడగలుగుతున్నాము. మనలో వెలుగు వుంది. అందుకే నక్షత్రాల ప్రకాశాన్ని ధర్మించగలుగుతున్నాం. ఇరవై అయిదు సంవత్సరాల క్రితం ఇదే స్థితిలో వుండి, నేను అన్వేషణపాగిస్తూ అంబుమలైకొండ మీద ఆ శమం ఏర్పరచుకున్నాను. నాలో నమ్మడి

గా అంధకారం నశిస్తూ వచ్చింది. అందుకే అందరికీ కనిపించే చీకటి నాకు కనిపించడం మానేసింది.

ప్రకాశం అంతా ప్రకాశమే. ఇంత వెలుగును నా ఆత్మ భరించగలదు. కాని నాకళ్ళు భరించలేకపోతున్నాయి నాయనా..."

కోర్టు ముందు విడిసి వున్న ఆయన భక్తనమ్మ దాన్ని కలవడానికి అయిదునిమిషాలపాటు అనుమతి లభించింది మహర్షికి. ఆయన ఎదురుపడలేనంత జననం దోహదంతో ఆనందంతో కూడిన ఊర్పుల వెల్లువ.

ఆయనని చూస్తుంటే అక్కడున్న చాలామందికి ఆయన అనే మాటలు గుర్తొచ్చాయి.

"అవదలో వున్న వాడికి ఆదరాన్ని చేసి చూడు, అకలిగా వున్నవాడికి అన్నమింత వంచి చూడు,

ఓ అనంత్రస్తి జీవీ, నీకెందుకు కలగదు తృప్తి!" ఇంతలో వాళ్ళిని ఉద్దేశించి ఆయన అంటున్నాడు

"సంతృప్తికి రకరకాల వర్ణతులే మతాలు. ధర్మాన్ని రక్షించండి. అది మిమ్మల్ని రక్షిస్తుందని నమ్మండి. అదే మతం. అంతకుమించిన మతంలేదు" తర్వాత ఆయన మౌనాన్ని ఆ శయించాడు.

భక్తులు భజన గీతం ప్రారంభించి, కళ్ళు మూసుకుని తన్మయత్వంలోకి జారుకున్నారు. వాళ్ళు కళ్ళుతెరిచేసరికి శరణం మహర్షి లేచి.

ఆయనను చోట పెద్ద కందకం మౌతం ఏర్పడి వుంది, ఆయన సమాధి అవడాన్ని ఏ శక్తి ఆపలేదంటూ!

అరుదైన 'కలెక్టరు'!

అరుదైన వస్తువులను అన్నిరకాల వాటిని సేకరించేవారు తక్కువ మంది ఉంటారు. అలాంటివారిలో 'అచార్య రామ్. చరణ్ శర్మ వ్యాకుల్' ఒకరు. ఈయనకు సేకరించడానికి పనికిరాని వస్తువంటూ ఏదీలేదు. పాత రాజముద్ర కలు, అనాటి రాజుల స్వదస్తూరితో వున్న లేఖలు, మొఘల్ కాలం నాటి తెలవర్ల చిత్రాలు, మరాఠీ రాజు శంభోజీ ఉపయోగించిన ఖడ్గం మొదలైన వాటి నుంచి ప్రపంచంలోనే అతి చిన్న నాణెం, అతి పెద్ద స్టాంపు, త్రవ్వకాలలో దొరికిన రాళ్ళు, రత్నాలు, విగ్రహాలు, విలువైన రాళ్ళు, తాళపత్ర గ్రంథాలు ఇలా రాసుకుంటూపోతే ఈ లిస్టుకు అంతం ఉండకపోవచ్చు.

58 సంవత్సరాల రామ్ చరణ్ శర్మ వ్యాకుల్ తన 14వ ఏట తనకు తెలియకుండానే ఈ సేకరణను ప్రారంభించాడు. రామ్ చరణ్ శర్మ వ్యాకుల్ పురావస్తు సేకరణాభిలాష. 'వ్యాకుల్' అంటే హిందీలో తీరికలేనిది అని అర్థం.

వ్యాకుల్ తీరికలేకుండా పురాతన వస్తు సేకరణలో నిమగ్నుడయ్యాడు. జైపూర్ లో ప్రస్తుతం వ్యాకుల్ నివాస ముంటున్న ఇంటిని చూసిన వారెవరైనా ఆశ్చర్యపోక మారరు. ఆయన ఇల్లంతా వివిధరకాల వస్తువులతో నిండిపోయి ఉంటుంది. హోలు, బెడ్ రూమ్, కిచెన్, బాత్ రూమ్ అని తేడా ఏమీలేదు. ఎక్కడ భాళి దొరికితే అక్కడ వస్తువులు నిండిపోయి ఉన్నాయి. ఆ ఇల్లంతా అలా నిండిపోయిన తర్వాత అక్కడ కాలు పెట్టడానికి కూడా చోటులేకుండా తయారైన తరువాత వ్యాకుల్ ఇంటి వెనుకనున్న సర్వెంట్ క్వార్టర్స్ లో తన కుటుంబంతో కాపురముంటున్నాడు.

వ్యాకుల్ ఇంట్లో అంత పెద్ద ఎత్తున పురాతన వస్తువులున్నాయని ఆ ప్రాంతంలో నివసించే వారికి కూడా చాలామందికి తెలియదు. ఏమైనా తం లాభాపేక్ష లేకుండా వస్తువులను సేకరించడం వల్ల వ్యాకుల్ చాలా బిడరికాన్ని అనుభవించాడు. అతనికి చాలా చిన్న వయస్సులో అంటే 15 సంవత్సరాలప్పుడే వివాహమైంది. కొన్ని రోజుల తరువాత అతని శ్రీమతి తన

భర్తడబ్బునంతా అలా పాత వస్తువుల మీద వినియోగించడాన్ని సహించలేకపోయింది. అలా రోజుకు ఒక్క పూల భోజనంతో తాను గడపలేవని తెగేసి చెప్పింది. దానితో వ్యాకుల్ తన చేస్తున్న టీచర్ ఉద్యోగాన్ని మానివేసి జైపూర్ వచ్చి అక్కడ ఒక లెటర్ ప్రెస్ లో ప్రూఫ్ రీడర్ గా రూ. 120లకు చేరాడు. అయితే ఆ పేరిగిన ఆదాయం కూడా అతని కుటుంబానికి పెద్దగా ఉపయోగపడలేదనే చెప్పాలి. జైపూర్ వచ్చిన తరువాత ఇంకా ఎక్కువైంది అతని హోదా.

ప్రస్తుతం వ్యాకుల్ కుటుంబం అతని రచనలపై వచ్చే రామల్తీపైనే ఆధారపడి వుంది. అయితే ఇదివరకు మీద ఇప్పుడు నయమేనని మూడుపూల భోజనం చేయగలుగుతున్నామని అంటారు వ్యాకుల్. ఇలాంటి వస్తువులు ప్రైవేటు వ్యక్తుల ఆధీనంలో ఉండకూడదని కేవలం మ్యూజియంలో మాత్రమే ఉండాలని చాలామంది విమర్శించినా వ్యాకుల్ శ్రమ, తపన మాత్రం చెప్పకోదగ్గవి.

వ్యాకుల్ వద్దనున్న వస్తువులలో చెప్పుకోదగ్గవి మొఘల్ చక్రవర్తి ఔరంగజేబు దస్తూరితో వున్న ఖురాన్, 12వ శతాబ్దానికి చెందిన ఒక తాళపత్ర గ్రంథ, భారతదేశంలో ముద్రించబడిన మొదటి కరెన్సీ నోటు, ఈస్టిండియా కంపెనీ కాలంనాటి 7,000 టెక్స్ టైల్ డిజైన్లు, మొగల్ చక్రవర్తి బహదూర్ షా జఫర్ ఆఖరి కుమారుడు మిర్జా అబ్దుల్లా పెళ్ళిపత్రం మొదలైనవి అతి ముఖ్యమైనవి.

"కొన్ని సంవత్సరాలలో నా దగ్గరున్న సేకరణలో ఒక పెద్ద మ్యూజియం ఏర్పాటుచేస్తాను. ప్రపంచం నలుమూలల నుండి వచ్చిన వ్యక్తులు అది కేవలం ఒక వ్యక్తి మాత్రమే సేకరించినవని తెలుసుకును ఆశ్చర్యపోతారు" అంటారు ఎంతో ఆత్మవిశ్వాసంతో వ్యాకుల్.

జమునారాణి